

Jan 10,11-18

Ž 33,5: „...*Hospodinova milosrdenství je plná země.*“

Jonáš 2,3: „*V soužení jsem volal k Hospodinu, on mi odpověděl.*“

Sestry a bratři, jsou to již čtyři roky, co jsem kázal na tyto verše. Když jsem si pročetl text kázání, je to jako bych ho psal dnes. A tak Vám jej v pozměněné formě předkládám. V prvním verši jsme četli – já jsem dobrý pastýř, doslovně to znamená – já jsem krásný pastýř. V daném textu nám Ježíš sám říká, naznačuje, že On je tím jediným pravým pastýřem. Pastýři, kteří přijdou po něm, mu nikdy nebudou rovni. Těmi pastýři myslí jeho učedníky, posléze pastory či faráře. Tito se stávají pastýři jen z lásky a milosti Kristovi. Ježíš jde příkladem ostatním pastýřům – dokonce za ně pokládá život. Život však pokládá dobrovolně – k dobru jeho učedníků a následovníků. Učedníci byli svěřeni Kristu jeho Otcem, On plnil jeho přání a vůli. Proč je Ježíš přirovnáván právě k pastýři ovcí? Mnoho pastýřů v dávných dobách muselo vést boj s vlky, aby byl zachráněn život ovcí. Mnoho z nich tak ztratilo svůj vlastní život. Ztratili život proto, aby zachránili život ovcí. Proto je toto přirovnání nejlepším příkladem, že Kristus je jako pastýř ovcí. Dokázal by někdo z nás položit život za zvíře? Dokázali bychom položit životy za naše blízké? To nevíme, museli bychom se dostat do té situace. Ježíš Kristus, jako hlavní pastýř tohoto světa, dal svůj život pro naše životy, aby naše životy zachránil. Nejvyšší Pastýř svůj život ztrácí jen v uvozovkách – protože víme, že Kristus po své dobrovolné oběti na Kříži vstal z mrtvých. My oběti pastýře náš život získáváme, neboli jej můžeme získat. Můžeme jej získat tím, že budeme následovat Krista, našeho Pána. Můžeme být pastýři, nebo ovcemi, ale také ovčáckými psi, kteří pomáhají pastýři hlídat stádo ovcí a zároveň jej chrání. Tak jak by měl silnější bránit slabšího.

V textu je řečeno, kdo je a kdo není dobrý pastýř. Pastýř je ten, kdo dělá své povolání z lásky bez nároku na mzdu. To si myslím, že by mělo platit i u ostatních povolání. Pokud je člověk schopen vykonávat jakékoliv povolání bez nároku na mzdu, pak ho to baví a můžeme říci, že to činí z lásky. Zřejmě by pak všichni byli spokojení, šťastní a tím pádem i na sebe milejší. Člověk má pomáhat, protože chce pomáhat a to bez žádných vypočítavostí. Nejen Kristus, ale i mnozí hrdinové – např. 2. světová válka, zemřeli za tuto vlast - bez nároku na mzdu. Zemřeli za naši svobodu a demokracii. Vzpomeňme proto i na ně. Na padlé, kteří položili životy za naši zem ve všech dobách. Ať to byli Husité, třicetiletá válka, Prusko-Rakouské války, 1. Světová válka, 2. Světová válka, oběti komunismu. Vždyť za necelý měsíc si budeme připomínat výročí konce druhé světové války. Z toho mi vyplívá otázka: Váží si lidé míru? Tot' otázka. Za mír, svobodu je třeba bojovat, nebo-li je potřeba tyto hodnoty bránit s nasazením života, tak jako pastýř pokládá život za své ovce.

Pokud budeme následovat našeho pastýře Ježíše Krista, bude mír na zemi a lidé budou k sobě milí a zdvořilí. Pokud jej nebudeme následovat a nebudeme si vážit vydobytých hodnot, jako

je mír, láska, svoboda, budeme se setkávat s nemilými lidmi v restauraci či obchodu, kdy máte pocit, že překážíte. Stále budou existovat pře a spory, války, chamtivost, závist, nepřejícnost, agrese. Pokud by se někdo setkal s nemilým věřícím, tak to vlastně ani není věřící, ale stále hledá svou cestu. Kéž by našel cestu za Kristem. Také ne všechny zdravotní sestry, dokonce doktoři se chovají ke svým pacientům s láskou. Ptám se, kdo nemá rád lidi, proč s nimi pracuje? Stejná kritika by se mohla snést na spoustu učitelů, kdy mnozí z nich také nevypadají, že je práce zrovna baví. Také bude jistě jinak vypadat práce uměleckého kováře, která je dělaná s láskou a práce z povinnosti za peníze.

Pastýř však, který své ovce miluje, je za ně ochoten zemřít. Všimněte si toho rozdílu oproti povoláním, které vykonáváme my. U našich povolání, ve většině případů - stačí být opravdu jen milý. Člověk, který se nechal najmout za určitou mzdu jako pastýř, nemá ke stádu ovcí kousku citu, a proto při prvním problému uteče, jak jsme četli v textu. Nemluvě o tom, že by měl bránit stádo svým vlastním životem. Právě ve chvílích času nebezpečných a kritických poznáváme, zda se jedná o pravého, nebo nepravého pastýře. Přes různá povolání se dostáváme k povolání pastýřskému – býti farářem, pastorem, knězem. Někdo toto povolání skutečně dělá pro dobré bydlo a společenské postavení. Někdo však jednoduše odpovídá na Boží volání, výzvu Ježíše Krista a dělá to povolání jako službu nejvyššímu pastýři. Dělá to z lásky k Otci a lidem, kteří představují jemu svěřené ovce. My však těžko poznáme, který pastýř je ten pravý a který nikoliv. Nechme tedy na Pánu Bohu, ať určí, který pastýř je ten pravý a berme naše pastýře jako pomocníky, pastýřské psy, jako následovníky Kristovi. Přinejmenším mají tito lidé odvalu a ambice se stát součástí ovčince Ježíše Krista již za jejich života zde na zemi. Ne všichni – alespoň ne na venek – vypadají, či se chovají jako pastýři, ale přesto se rozhodli jít za vyšším ideálem, za vyšším cílem, za vyšší metou. Za tímto vyšším cílem se nerozhodli jít jenom naši pastýři, ale i my všichni, kdo tu dnes jsme přítomni. Každý z nás může být pastýřem, či ovčáckým psem, jeho největším pomocníkem a pomoci a vést správnou cestou ostatní, ať už jako ovčácký pes nebo pastýř. Můžeme být ovce nejvyššího pastýře Ježíše Krista a zároveň pastýři starající se o ostatní ovce. Můžeme být pastýři starající se o rodinu, přátele, známé, kolegy, či zbloudilé ovce – nebo lidi, kteří se nám připlou do života jen na několik okamžiků. Chtěl bych ještě zdůraznit, abychom nepodceňovali roli našich pastýřů ve víře – chodili za nimi a rozmlouvali s nimi a při tom nezapomínali, že skutečný pastýř je jenom jeden. I my můžeme v určitých chvílích být pastýři našich farářů, pastorů. Každý z nás se již určitě v životě stal tzv. ztracenou ovčí, či černou ovčí. Kdy člověk jakoby zběhne ze stáda. K tomu jsou různé důvody. Díky tomu se můžeme projevit jako dobří pastýři, když najdeme, rozpoznáme ztracenou ovci a dokážeme ji navrátit zpět do stáda. Zpět do života. Díky tomu, že má někdo zdravotní, finanční, psychologický, osobní, pracovní či jakýkoli jiný problém – to je příležitostí pro nás projevit svou lásku k druhému, být tím správným pastýřem. To, že nejsme lhostejní k situaci a osudu každého jednotlivce, kterého můžeme vidět každodenně kolem sebe. Pokud nemáme zájem o to, co se děje kolem nás, o život našich blízkých, kolegů, kamarádů – okruh může být i větší – život v obci, ve městě, ve státě. Pokud tedy nemáme příliš velký zájem o naše bližní, pak nám na nich nezáleží a v tu chvíli jsme špatnými pastýři, kteří jsou schopni obětovat stádo, obětovat své kamarády a blízké pro zachování sama sebe – v tento moment nejsme pastýři ani křesťané.

Buďme tedy milosrdní, jako je milosrdný náš nebeský Otec. Pomáhejme si a nesuďme, jak je psáno: **Lk 6, 37-38**. A buďte svorní, jak je psáno v listě **Galatským 5,13-15**. Tak by měli být svorní nejen bratři a sestry v náboženských obcích, ale celý národ. Páni politici by si mohli tyto verše čísti každý den.

Abychom mohli pomáhat jeden druhému, abychom si důvěřovali, je dobré, když se lidé mezi sebou znají. Když se osobně setkávají a hovoří spolu. Což je dneska těžké. Žijeme ve velice individualistické společnosti, kdy nikdo s nikým pro jistotu nechce mít nic společného. Není na to ani čas – žijeme přeci v uspěchané době. Lidé často dávají přednost sociálním sítím před osobním setkáváním. Tohoto času kromě toho se lidé ani nemohou osobně setkat a jsou skutečně závislí jen na komunikačních technologiích. Měli bychom si brát příklad z prvních křesťanů – kteří znali jeden druhého osobně, znali Krista a On je. V tom přátelském vztahu jeden k druhému nesmí ovšem chybět láska. Mezi Ježíšem a těmi, kdo jej následují, je jednota. Pokud posloužíme jakémukoli člověku s láskou, sloužíme tím zároveň Ježíši Kristu. Tak jako tvoří Ježíš jednotu s Otcem, tvoří věřící jednotu s pastýřem – Kristem. Duch lásky může skutečně vzkvétat jen tam, kde existuje společenství lidí, kteří se zajímají jeden o druhého a kdykoli jsou připraveni si pomoci. Pokud bychom žili jen sami pro sebe jako ostrůvky v moři, pak bychom nejspíše ani nedošli poznání, že jsme lidé a že je třeba lásky k opravdovému a harmonickému soužití s ostatními. Když bychom všichni následovali lásku a našeho pastýře, žilo by se nám hezky. Měli bychom v našich srdcích to nejdůležitější – lásku a mír Ježíše Krista. Potom pro nás nebude nejdůležitější hl. náš život, peníze, společenské postavení a jiné věci, za kterými se dnes a denně lidé ženou. Bylo by krásné, kdyby se všichni hnali za nejvyšším pastýřem. Neposlouchali bychom pak to, co nám říkají instituce, politici, sdělovací prostředky, zaměstnavatelé, různí šarlatáni. Byli bychom skutečnými lidmi a dětmi Božími, zachovávali bychom lidství ve společnosti, vytvářeli bychom ostrůvky lidského společenství, tak jako byl okruh Ježíšových učedníků a následovali bychom jediného pravého pastýře, vůdce a vládce na nebi i na zemi, Ježíše Krista.

Když obětujeme svůj život pro ostatní, tak jak to učinil Syn Boží, svůj život neztratíme, ale získáme. Abychom zvládli svůj život obětovat pro ostatní nebo pro Krista, nikdy v tom nejsme sami. Sílu a lásku k tomu všemu nám dává Syn Boží. Ti, kdo se rozhodují jít cestou Krista, nestojí o pocty. Tito lidé nestojí o to, aby se jim ostatní klaněli, nestojí o slávu zde na zemi. Stojí jen o to, aby na věčnosti byli přijati mezi ovce Boží a získali tak život věčný. **Uvědomuji si, že dnes není jednoduché vidět toho pravého pastýře, není jednoduché jej slyšet. Příkazů, rad, doporučení slyší člověk dnes a denně tolik, že už je potom k tomu všemu hluchý, slepý i pasivní. Reklamy, zaměstnavatel, doporučení, práce, složenky, manželka, manžel, televize, zákony, pravidla, přátelé, peníze, politika. Příkladů existuje jistě mnohem více, každý z vás si je může v duchu doplnit. Pro klid duše bych však vřele doporučoval především následovat, vidět a poslouchat Ježíše Krista a věnovat se těm nejbližším kolem nás a nestarat se tolik o to, co se děje v politice či v práci a co dělá ten nebo onen. Amen.**